

13 или може (както дума Калайдовичъ) ѿ край 12 стол. пренесенъ изъ Графъ Толстовѣтъ въ царскѣтъ въ Петроградъ книголожницѣ. *Отечникъ*, щото съдържи житіа та и дѣлата на с. отцы, на Сърбско нарѣчіе ѿ 12 стол. крѣе ся въ Бечъ въ царскѣтъ дворскѣ книголожницѣ, други пакъ малко по наподыренъ на посокъ ѿ край 13 стол. също на Сърбско нарѣчіе лежи въ краљвскѣтъ книголожницѣ въ Паризъ; и двата тыя рѣкописа іоше смы ѿ напредъ споменѣли.

*Гевргій Амартолосъ*, лѣтописецъ Гръческій, на изворныѣтъ му языкъ до сега іоше ние издаденъ, нахожда ся ѿ старыѣтъ му преводъ въ Руссіѣ въ рѣкописите ѿ 12 и 13 стол. както нѣкои си мыслятъ ѿ Нѣстора въ Руссіѣ, но може да е іоше поотнапредъ въ Българіѣ преведенъ; вторыатъ Сърбскій преводъ малко е нѣщо понаподыренъ. — За да ся издаде *Гевргій Амартолосъ* съ изворныѣтъ му слогъ, щото е изъ Парижкіѣтъ рѣкописъ изваденъ, много ся труди и настоява честопоменѣтото Московско съдружество. За *житіето на с. Кондрата*, ако разсѣждами по словата, убѣдительно казашемъ, чи е найстары листь, ѿ Славенскіѣтъ рѣкописъ, който ся у г. По-